

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1959 ਦਾ ਐਫ.ਏ.ਓ. 89.

ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਸਟੇਟ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XXXIX) — ਸੈਕਸ਼ਨ 53 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ- ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ— ਬੀਮਾਯੁਕਤ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਬਿਰਧ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ- ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ- ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦਾ ਲਾਭ- ਕੀ ਮਾਪੇ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਕਲੇ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 4 ਧਾਰਾ 53 (2) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਧਾਰਾ 53 (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ ਦੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਬੱਚਾ ਜਾਂ ਬੱਚੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੀਮਾਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਬਿਰਧ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਪੇ ਵੀ ਉਸ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਬਟਾਲਾ, ਮਿਤੀ 9 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ (ਮਾਪਿਆਂ) ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਕੇ.ਐਨ. ਤਿਵਾੜੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਮ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ.

ਹਰ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ (ਨੰਬਰ 39 ਆਫ਼ 1948) ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਬਟਾਲਾ, ਮਿਤੀ 9 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਪੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਹਨ।

ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਬਟਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸਰਦਾਰ ਫਾਊਂਡਰੀ ਵਰਕਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ ਪੀਹਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ' ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ, ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਵਾ ਨੇ 25 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਗਮ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਬੀਮਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮਾਪੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮਾਪੇ, ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 53 ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।]

ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ-

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 5 ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:]

ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 53(2) ਅਤੇ 53(3) ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਕਲੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 4 ਧਾਰਾ 53(2) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਧਾਰਾ 53(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ ਦੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਬੱਚੇ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਮਾਪਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ' ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।